

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/224/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611208248
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8611208248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Petra Straku a JUDr. Antónie Kandravej v právnej veci žalobcu K. Y. - GAMAX, so sídlom Y. XXX/XX, XXX XX G., IČO: 37 773 429, zastúpený advokátom JUDr. Michalom Harvišom, AK Svidník, Sov. hrdinov 102, 089 01 Svidník, proti žalovanej F. D., nar. XX.X.XXXX, bytom M. - R. XX, XXX XX, zastúpená advokátom JUDr. Ivom Babjakom, AK Svidník, Sov. hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Mgr. N. D., nar. X.X.XXXX, bytom M. - R. XX, XXX XX, o zaplatenie 4.471,52 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 2C 12/2012-134 zo dňa 8. 10. 2013 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok s výnimkou výroku o zastavení konania.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom konanie o sumu 2.753,86 Eur s príslušenstvom zastavil a žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.717,65 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 19. 6. 2010 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej prvostupňový súd zaviazal žalobcu k povinnosti zaplatiť žalovanej trovy konania v sume 587,01 Eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. Iva Babjaka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie okrem iného odôvodnil tým, že z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k ústnej dohode o zhotovení veci na zákazku, a to konkrétne kuchynskej linky. Formu na uzatvorenie tejto zmluvy zákon nepredpisuje. Zhotoviteľovi ukladá iba povinnosť vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Písomné potvrdenie by malo obsahovať aspoň podstatné náležitosti zmluvy, ktorými sú dohoda o konkrétnej veci, ktorá má byť zhotovená, o spôsobe zhotovenia a odplatnosti, avšak výška ceny za zhotovenie nemusí byť dohodnutá. Nevydanie potvrdenia neznamená, že nedošlo k uzavretiu zmluvy, prípadne, že zmluva je neplatná. Žalobca so žalovanou sa aj niekoľkokrát stretli s cieľom, aby konkretizovali, ako má linka vyzeráť. V priebehu zhotovenia kuchynskej linky žalovaná poskytla žalobcovi preddavky. Nie je sporné (potvrdili to žalobca aj žalovaná), že preddavky boli poskytnuté nasledovne: dňa 12.6.2008 suma 20.000,- Sk (663,88 Eur), dňa 21.7.2008 suma 20.000,- Sk (663,88 Eur), dňa 18.8.2008 suma 10.000,- Sk (331,94 Eur) a dňa 18.6.2010 suma 1.000,- Eur. Spornou zostáva suma 45.000,- Sk (1.493,73 Eur), ktorú žalovaná mala odovzdať žalobcovi do rúk v mesiaci júl 2008 a v mesiaci august 2008 vo výške 15.000,- Sk (497,91 Eur) celkom v sume 70.000,- Sk (2.323,57 Eur), na ktoré jej žalobca nevydal potvrdenie. Žalobca však túto skutočnosť poprel a žalovaná, či vedľajší účastník túto skutočnosť žiadnym vierohodným spôsobom nepreukázali. Preukázateľne žalovaná teda počas zhotovenia kuchynskej linky žalobcovi na preddavkoch zaplatila sumu 2.659,70 Eur. Žalobca za

výrobu a montáž kuchynskej linky žalovanej vyfakturoval faktúrou č. 2008029 zo dňa 22.12.2008 celkom sumu 214.835,- Sk (7.131,22 Eur). Žalovaná spochybnila cenu vyrobenej linky a v zmysle záveru znaleckého posudku č. 08/2012 znalca Ing. I. U. všeobecná hodnota vyhotovenej kuchynskej linky v čase dodania žalobcom je 4.377,35 Eur. Nakoľko žalovaná na preddavkoch zaplatila sumu 2.659,70 Eur, zaviazal ju súd na zaplatenie zvyšku vo výške 1.717,65 Eur v zmysle citovaného ustanovenia § 634 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil proti žalovanej okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 19.6.2010 do zaplatenia. Nezaplatením ceny kuchynskej linky na podklade faktúry zo dňa 22.12.2008 sa žalovaná dostala do omeškania, a preto v zmysle citovaných ustanovení súd prvého stupňa priznal žalobcovi úrok z omeškania počnúc dňom 19.6.2010.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, a to proti výroku o trovách konania a navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania zmenil a rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odvolaní odvolateľ uviedol, že prvostupňový súd pri priznávaní trov pochybil, keď na základe 23% úspešnosti v konaní priznal žalovanej, nakoľko sa podľa jeho názoru len jedná o čiastočný úspech 23% vo veci. Ak účastník nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každý účastník (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešný a sčasti neúspešný. Ak mal teda účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podala odvolanie žalovaná, ktorá navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní odvolateľka poukázala na to, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Podľa názoru žalovanej prvostupňový súd sa nevyporiadal s navrhnutými dôkazmi, kde žalovaná namietala cenu kuchynskej linky. Žalovaná namietala, že súdnym znalcom stanovená cena vo výške 4.377,35 Eur je s DPH a žalobca nie je platcom DPH. To malo byť zohľadnené pri stanovení výšky ceny kuchynskej linky a následne aj nárok žalobcu voči žalovanej. Ďalej súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal námietkou žalovanej, že žalobca nemal pohľadávku vedenú vo svojom účtovníctve a že túto pohľadávku si vytvoril dodatočne, keď zistil, že žalovanej nevydal potvrdenky o prevzatí finančných prostriedkov. Žalovaná žiadala, aby žalobca predložil peňažný denník za rok 2008 a aby súd prvého stupňa požiadal daňový úrad, ako si žalobca zaúčtoval výnosy vo výške 7.131,20 Eur. S týmto návrhom žalovanej sa prvostupňový súd vôbec nevyporiadal. Žalovaná namieťa aj priznanie náhrady trov právneho zastúpenia, keď jej bola priznaná náhrada podľa výšky úspešnosti 23%, žalovaná je presvedčená, že bola v spore úspešná vo výške 62%. Podľa nej by aj v takej výške patrila náhrada trov konania.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol, aby vo veci samej odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a rozhodol podľa jeho odvolania vo vzťahu k trovám konania.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad upravených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. a zistil, že odvolania žalobcu a žalovanej sú neopodstatnené.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“) právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Prvostupňový súd zistil správne skutkový stav, správne z neho vyvodil právne závery a vo veci aj správne rozhodol, pričom odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v ostatnom odkazuje.

Vo vzťahu k námietkam žalovanej odvolací súd na zvýraznenie správnosti napadnutého rozsudku len uvádza.

Nárok na odpočítanie dane vzniká len zdaniteľnej osobe, ktorá má postavenie platiteľa dane. Ak nedôjde ku vzniku daňovej povinnosti, nemôže vzniknúť ani nárok na odpočet dane (§ 49 ods. 1 zákona o DPH).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca nie je platiteľom dane. Za tohto stavu mu nevznikol nárok na odpočet DPH. Žalovaná ako spotrebiteľ preto znáša hodnotu tovaru vrátane DPH. Nie je preto odvolacia námietka odvolateľky dôvodná.

Správne bola preto žalovaná zaviazaná na úhradu sumy 1717,65 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi cenou kuchynskej linky určenej znaleckým posudkom súdneho znalca Ing. I. U. (4 377,35 Eur) a sumy, ktorú žalovaná preddavkovo zaplatila (2 659,70 Eur).

Prvostupňový správne rozhodol i čo do výroku o trovách konania, keďže na jednej strane reflektoval na úspech žalobcu, čo do sumy 1 717,65 Eur i jeho zavinenie na zastavení konania, čo do sumy 2 753,86 Eur. Záveru prvostupňového súdu, že žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23% nemožno nič vytknúť. Zohľadňuje totiž procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania, ale aj jeho čiastočný úspech. Z tohto pohľadu je i rozhodnutie vo výroku o náhrade trov konania správne.

Majúc na zreteli uvedené sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením prvostupňového súdu a osvojujúci si jeho dôvody rozsudok ako správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Odvolatelia neboli v odvolacom konaní úspešní a tomu zodpovedá i výrok o náhrade trov konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.